

Sygn. akt I C 749/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 lipca 2016 roku

Sąd Rejonowy w Grudziądzu Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Marcin Kolasiński

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Magdalena Hausman

po rozpoznaniu w dniu 4 lipca 2016 roku w Grudziądzu

na rozprawie

sprawy z powództwa **B. P. (P.)**

przeciwko (...) **Spółka Akcyjna z siedzibą w W.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. na rzecz powoda B. P.:

– kwotę 17.500,00 zł (siedemnaście tysięcy pięćset złotych i 0/100) wraz z odsetkami ustawowymi od 21 stycznia 2011 roku do 31 grudnia 2015 roku oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty,

– odsetki ustawowe od kwoty 14.780,00 zł (czternaście tysięcy siedemset osiemdziesiąt złotych i 0/100) od 21 stycznia 2011 roku do 7 października 2011 roku;

II. oddala powództwo o zapłatę w pozostałej części;

III. oddala powództwo w zakresie żądania ustalenia odpowiedzialności pozwanego na przyszłość;

IV. zasądza od pozwanego (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. na rzecz powoda B. P. kwotę 1.450,62 zł (jeden tysiąc czterysta pięćdziesiąt złotych i 62/100) tytułem zwrotu kosztów procesu;

V. nakazuje pobrać na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Grudziądzu tytułem wydatków poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa:

– od powoda B. P. kwotę 222,79 zł (dwieście dwadzieścia dwa złote i 79/100),

– od pozwanego (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. kwotę 311,49 zł (trzysta jedna złote i 49/100).

Sygn. akt I C 749/14

UZASADNIENIE

B. P. wniósł pozew przeciwko (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. o zapłatę kwoty 30.000 zł tytułem zadośćuczynienia za cierpienia fizyczne i psychiczne doznane przez powoda w związku z uszkodzeniem ciała w wypadku komunikacyjnym, wraz z ustawowymi odsetkami od 21 stycznia 2011 roku do dnia zapłaty oraz kosztami procesu. Ponadto, powód domagał się zapłaty odsetek od kwoty 14.780 zł od 21 stycznia 2011 roku do 7 października 2011 roku, a to wobec wypłaty tej sumy wskutek wniesionego przez powoda odwołania od pierwotnej decyzji

pozwanego, jak również ustalenia odpowiedzialności pozwanego za dalsze mogące nastąpić w przyszłości skutki wypadku. W uzasadnieniu pozwu strona powodowa wskazała, że 21 października 2010 roku doszło do wypadku komunikacyjnego, którego sprawca posiadał ubezpieczenie OC posiadaczy pojazdów mechanicznych u pozwanego, w wyniku którego powód doznał wieloodłamowego złamania podudzia prawego. W dalszej kolejności w uzasadnieniu pozwu strona powodowa opisała przebieg leczenia powoda, ujemne przeżycia związane z wypadkiem oraz skutki, jakie zdarzenie wywołało w jego życiu. Pozwany zakład ubezpieczeń tylko częściowo uwzględnił żądanie powoda, wypłacając mu zadośćuczynienie w wysokości 22.500 zł.

W piśmie procesowym z 21 maja 2014 roku strona powodowa sprecyzowała żądanie pozwu odnośnie do daty początkowej naliczania odsetek (k. 50-50v), a w piśmie z 7 lipca 2014 roku wskazała wartość przedmiotu sporu odnośnie do żądania ustalenia odpowiedzialności pozwanego na przyszłość (k. 55).

Postanowieniem z 18 lipca 2014 roku sąd ustalił wartość przedmiotu sporu na kwotę 31.969 zł (k. 57).

W odpowiedzi na pozew (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie na swoją rzecz od powoda kosztów procesu. W pierwszej kolejności strona pozwana przyznała swoją odpowiedzialność wobec powoda z tytułu zdarzenia z 21 października 2010 roku. W wyniku przeprowadzonego postępowania likwidacyjnego pozwany wypłacił B. P. zarówno odszkodowanie, jak i zadośćuczynienie. Zdaniem strony pozwanej, przyznane sumy pieniężne w całości wyczerpywały roszczenia powoda (k. 60-61).

Sąd rozpoznał sprawę w postępowaniu zwykłym.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 21 października 2010 roku, na terenie warsztatu wulkanizacyjnego prowadzonego przez B. P., doszło do wypadku komunikacyjnego, w czasie którego kierującą samochodem marki F. (...) K. S., podczas uruchamiania silnika, nie zapanowała nad pojazdem, który gwałtownie ruszył do przodu i uderzył w stojącego przed nim B. P., przygniatając jego prawą nogę do metalowych drzwi.

Dowody:

- zaświadczenie o zdarzeniu drogowym (k. 8),
- protokół przesłuchania poszkodowanego, protokół przesłuchania świadka (k. 9-10),
- wyrok Sądu Rejonowego w Grudziądzu z 11.03.2011 r. (k. 11-12),
- dokumenty w aktach szkody nr (...) (k. 3-4, 7-8).

W wyniku zdarzenia B. P. doznał uszkodzenia ciała w postaci wieloodłamowego złamania prawego podudzia (obu kości goleni), po którym to urazie trafił do szpitala, gdzie przebywał do 10 listopada 2010 roku. W dniu 29 października 2010 roku B. P. przeszedł zabieg repozycji zamkniętej kości piszczelowej prawej ze stabilizacją płytką i śrubami. Następstwem złamania były zaburzenia krążenia żylnego w obrębie goleni prawej, rozwój zmian zwyrodnieniowych stawu kolanowego prawego i ograniczenie ruchomości prawego stawu skokowego. Proces gojenia nogi była powikłany, z codzienną zmianą opatrunków. Po zakończeniu hospitalizacji, mężczyzna najpierw przez dłuższy czas leżał w łóżku, przez okres około roku po wypadku musiał chodzić o dwóch kulach łokciowych, a przez następny rok z pomocą jednej kuli. Konsolidację złamania uzyskano w kwietniu 2013 roku. Po wypadku B. P. zażywał leki przeciwbólowe i przeciwzkrzepowe. Przez okres 6-8 tygodni wymagał pomocy osób trzecich, przede wszystkim członków najbliższej rodziny, np. przy toalecie, czynnościach fizjologicznych, przygotowywaniu posiłków, ubieraniu. Przez następne 2-4 miesiące nie wymagał już pomocy w zakresie pielęgnacji podstawowej, a jedynie przy prowadzeniu gospodarstwa domowego. Po tym czasie B. P. nie potrzebował już pomocy osób trzecich w codziennych czynnościach. Po wypadku był w złym stanie psychicznym, gdyż nie mógł pracować, w związku z czym rodzinie brakowało pieniędzy. Nie korzystał jednak z fachowej pomocy psychologicznej. Doznane w wypadku obrażenia spowodowały u B. P. powstanie trwałego

uszczerbku na zdrowiu w wysokości 15 %. Obecny stan zdrowia jest utrwalony i bez możliwości poprawy. Skutki zdarzenia z 21 października 2010 roku B. P. odczuwa do chwili obecnej, choć chodzi bez użycia kul. Przy większym wysiłku, schyłaniu się czy wchodzeniu po schodach albo w nocy lub na zmianę pogody boli go prawa noga, jak i pojawiają się obrzęki. Wtedy zażywa leki przeciwbólowe. Sprawność i wydolność kończyny znacznie się obniżyła. B. P. utyka na prawą nogę. Ze względu na odniesiony uraz, mężczyzna nie był zdolny do dalszego prowadzenia warsztatu wulkanizacyjnego, który obecnie prowadzi jego syn. Decyzją z 17 grudnia 2013 roku orzeczono w stosunku do B. P. lekki stopień niepełnosprawności na stałe. Pobiera z tego tytułu rentę.

Dowody:

- dokumentacja dotycząca leczenia (k. 13-14, 16-18, 100-124),
- zwolnienie lekarskie (k. 15),
- orzeczenia lekarzy orzeczników ZUS o niezdolności do pracy (k. 23, 33),
- orzeczenie o stopniu niepełnosprawności z 17.12.2013 r. (k. 34),
- dokumenty w aktach szkody nr (...) (k. 5-6, 11-12, 26-31, 43-44),
- zeznania świadków M. E. (k. 97v) i M. P. (k. 97v-98),
- przesłuchanie powoda B. P. (k. 98-98v),
- opinia biegłego z zakresu chirurgii urazowo-ortopedycznej dr. n. med. W. W. (k. 135-136, 150-151),
- opinia biegłego z zakresu ortopedii i traumatologii lek. med. Z. M. (k. 169-170).

W dniu wypadku jego sprawca posiadał ubezpieczenie w zakresie OC pojazdu mechanicznego w (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W.. Pismem z 14 grudnia 2010 roku, doręczonym 21 grudnia 2010 roku, B. P. zgłosił szkodę w zakładzie ubezpieczeń. Decyzją z 29 grudnia 2010 roku (...) S.A. wypłacił B. P. kwotę 10.000 zł tytułem zadośćuczynienia, a decyzją z 7 października 2011 roku łącznie sumę 14.780 zł, w tym kwotę 12.500 zł tytułem zadośćuczynienia oraz kwotę 2.280 zł tytułem odszkodowania za koszty opieki.

Dowody:

- opinie lekarskie lekarzy (...) S.A. (k. 19-22, 24-32),
- zgłoszenie szkody z 14.12.2010 r. (k. 35-37),
- decyzje (...) S.A. o przyznaniu zadośćuczynienia i odszkodowania z 29.12.2010 r. (k. 38) i 7.10.2011 r. (k. 42),
- odwołanie od decyzji z 29.12.2010 r. (k. 39-41),
- wezwanie do zapłaty z 20.01.2012 r. (k. 43-45),
- pismo (...) S.A. z 11.09.2012 r. z odmową zapłaty (k. 46-47),
- dokumenty w aktach szkody nr (...) (k. 5, 9-10, 15, 17-18, 22, 45-46, 51-52, 54-59).

Sąd zważył, co następuje:

Przedstawiony powyżej stan faktyczny ustalony został na podstawie dokumentów wymienionych w poprzedniej części uzasadnienia, jak również w oparciu o osobowe źródła dowodowe oraz opinie biegłych z zakresu chirurgii urazowo-ortopedycznej dr. n. med. W. W. i ortopedii i traumatologii lek. med. Z. M..

Autentyczność i prawdziwość dowodów z dokumentów nie była kwestionowana przez strony, jak też sąd nie znalazł uzasadnionych motywów, ażeby odmówić im wiarygodności, w związku z czym stanowiły one niebudzącą wątpliwości podstawę ustaleń faktycznych.

Sąd co do zasady podzielił treść i wnioski opinii biegłych z zakresu chirurgii urazowo-ortopedycznej oraz ortopedii i traumatologii, albowiem były one rzetelne, kompletne i przekonujące, przy czym stopień trwałego uszczerbku na zdrowiu powoda w wysokości 15 % przyjęto na podstawie opinii biegłego lek. med. Z. M. (biegły dr n. med. W. W. określił ten uszczerbek na poziomie 10 %). Strony nie wnosiły jakichkolwiek zastrzeżeń co do opinii ortopedy-traumatologa, akceptując tym samym wszystkie jej ustalenia i wnioski. Odnotowania również w tym miejscu wymaga, że stopień trwałego uszczerbku na zdrowiu na poziomie 15 % został przyjęty przez samego pozwanego w toku likwidacji szkody (decyzja z 7 października 2011 roku). Obie opinie, zdaniem sądu, w powiązaniu ze sobą, dawały wszechstronny obraz przebiegu procesu leczenia powoda oraz następstw wypadku z 21 października 2010 roku.

Na walor wiarygodności zasługiwały ponadto zeznania świadków oraz przesłuchanie powoda, albowiem pokrywały się one z pozostałym materiałem dowodowym w postaci dokumentów i opinii biegłych.

Ustalone przez sąd okoliczności faktyczne co do zasady były bezsporne między stronami, a pozwany nie kwestionował swojej odpowiedzialności za skutki wypadku z 21 października 2010 roku. Spór natomiast dotyczył zakresu poniesionej przez powoda krzywdy, a w konsekwencji – wysokości roszczenia należnego mu tytułem zadośćuczynienia, jak też ustalenia odpowiedzialności za ewentualne przyszłe następstwa wypadku.

Zgodnie z art. 444 § 1 zdanie 1 k.c., w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty. Natomiast w myśl art. 445 § 1 k.c., w tych samych wypadkach sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

W myśl art. 822 § 1 k.c., przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony.

Mając na uwadze całokształt okoliczności faktycznych sprawy, w ocenie sądu, strona powodowa wystarczająco wykazała, że przyznając powodowi łącznie kwotę 22.500 zł pozwany zakład ubezpieczeń nie uwzględnił w pełni rozmiaru szkody niematerialnej przez niego doznanej. Wszak doznał on w wyniku wypadku stosunkowo poważnego urazu prawej nogi, co niewątpliwie wiązało się z istotnymi dolegliwościami bólowymi. Powód przez 3 tygodnie był hospitalizowany, przeszedł w tym czasie zabieg operacyjny, a następnie przechodził długie leczenie, przy czym przez okres około 2 lat musiał poruszać się przy pomocy przynajmniej jednej kuli. Przez okres około pół roku musiał korzystać z pomocy innych osób przy podstawowych czynnościach życia codziennego, co musiało wiązać się z dodatkowym dyskomfortem psychicznym. Ponadto, opinia biegłego z zakresu ortopedii i traumatologii jednoznacznie wskazywała, że powód doznał trwałego uszczerbku na zdrowiu na poziomie 15 %. Pewne skutki zdarzenia, tj. okresowe dolegliwości bólowe i obrzęki czy też obniżenie sprawności i wydolności nogi, powód odczuwa zresztą do dnia dzisiejszego. Podkreślenia wymaga, że taki stan zdrowia powoda obaj biegli uznali za utrwalony i bez możliwości poprawy. Nie można również abstrahować od stanu psychicznego powoda po zdarzeniu, na który wpływ z pewnością miała konieczność zaprzestania dotychczasowej aktywności zawodowej. W związku ze zdarzeniem pogorszeniu uległa sytuacja materialna rodziny, co również nie pozostawało bez wpływu na samopoczucie powoda.

W konsekwencji, mając na uwadze doznane przez powoda obrażenia, dolegliwości bólowe z tym związane, jego wiek, charakter procesu leczenia oraz trwałe zdrowotne następstwa wypadku, sąd ocenił, że należne jemu zadośćuczynienie za doznaną krzywdę powinno stanowić łącznie sumę 40.000 zł, przy czym ubezpieczyciel spełnił już swoje świadczenie w wymiarze 22.500 zł. Tak oceniona krzywda, według sądu, z jednej strony nie prowadziła do bezpodstawnego wzbogacenia powoda, a z drugiej strony należycie uwzględniała charakter naruszonego dobra o szczególnej wadze, jakim przecież jest zdrowie człowieka.

Ponadto, powód żądał ustalenia, że pozwany ponosi odpowiedzialność za dalsze, mogące powstać w przyszłości skutki wypadku. Jednakże, treść i wnioski opinii obu biegłych stwierdzały jednoznacznie, że obecny stan zdrowia powoda jest już utrwalony. Wobec powyższego uznać należało, że w przyszłości nie nastąpi jego pogorszenie, które pozostawałoby w związku z przeżytym wypadkiem. Występujące do dnia dzisiejszego ograniczenia w poruszaniu czy okresowo odczuwane dolegliwości bólowe, nie stanowiły wystarczającego powodu do ustalenia, że pozwany powinien ponosić odpowiedzialność za przyszłe skutki wypadku, które nie powinny już wystąpić i stanowić źródła dalszej szkody czy to materialnej, czy też niematerialnej.

Z podanych względów, na podstawie art. 444 § 1 k.c. i art. 445 § 1 k.c. w zw. z art. 822 § 1 k.c., sąd orzekł jak w punkcie I. sentencji wyroku, zasądając od pozwanego na rzecz powoda kwotę 17.500 zł tytułem zadośćuczynienia (40.000,00 zł – 22.500 zł).

O odsetkach ustawowych od powyższej sumy należnych do 31 grudnia 2015 roku orzeczono zgodnie z art. 481 § 1 i 2 k.c. w brzmieniu obowiązującym przed nowelizacją dokonaną ustawą z 9 października 2015 roku o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy – Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1830), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2016 roku. O odsetkach ustawowych za opóźnienie za okres od 1 stycznia 2016 roku orzeczono w myśl art. 481 § 1 i 2 k.c. w brzmieniu nadanym powołaną ustawą.

Data początkowa naliczania odsetek uzasadniona była faktem, że pismem z dnia 14 grudnia 2010 roku, doręczonym w 21 grudnia 2010 roku (na co wskazuje np. numer akt szkody), zakład ubezpieczeń został wezwany do zapłaty zadośćuczynienia w konkretnej kwocie (w sumie 60.000 zł). Zgodnie z art. 817 § 1 k.c., ubezpieczyciel obowiązany był spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku. W konsekwencji braku zapłaty zadośćuczynienia w powyższym terminie w pełnej wysokości, roszczenie powoda, które już wówczas było skonkretyzowane, od dnia następnego po upływie terminu z art. 817 § 1 k.c. stało się wymagalne, a pozwany powinien liczyć się z wypłatą żądanej sumy.

Ponadto, sąd uznał za zasadne roszczenie powoda odnośnie do zapłaty odsetek od kwoty 14.780 zł, tj. kwoty wypłaconej przez zakład ubezpieczeń wskutek wniesionego przez poszkodowanego odwołania od pierwotnej decyzji, od 21 stycznia 2011 roku do 7 października 2011 roku (dzień wypłaty dalszej części zadośćuczynienia i odszkodowania). Skoro pozwany, po ponownym rozpatrzeniu żądania powoda, uznał jego rację i przyznał mu wyższą sumę, zasadne było twierdzenie, że pozostawał w opóźnieniu co do zapłaty tejże sumy.

W pozostałej części, tj. zasądzenia zadośćuczynienia w wyższym wymiarze oraz ustalenia odpowiedzialności pozwanego na przyszłość, powództwo podlegało oddaleniu (punkty II. i III. wyroku).

O kosztach procesu w punkcie IV. wyroku orzeczono na podstawie art. 100 k.p.c. Powód wygrał niniejszą sprawę w 58,3 %, ponosząc koszty procesu w łącznej wysokości 4.217 zł z tytułu: opłaty sądowej od pozwu w wysokości 1.500 zł, zaliczki na poczet opinii biegłego w wysokości 300 zł, wynagrodzenia pełnomocnika będącego adwokatem w wysokości 2.400 zł (§ 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu /tekst jedn. Dz. U. z 2013 r. poz. 461 ze zm./) oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł. Należał mu się zatem od pozwanego zwrot kwoty 2.458,51 zł, stanowiącej 58,3 % poniesionych kosztów procesu. Natomiast strona pozwana wygrała proces w 41,7 %, ponosząc koszty w łącznej wysokości 2.417 zł z tytułu: wynagrodzenia pełnomocnika będącego radcą prawnym w wysokości 2.400 zł (§ 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu /tekst jedn. Dz. U. z 2013 r., poz. 490 ze zm./) oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł. Należał jej się zatem od powoda zwrot kwoty 1.007,89 zł, stanowiącej 41,7 % poniesionych kosztów procesu. Po stosunkowym rozliczeniu tych kosztów, sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda koszty procesu w kwocie 1.450,62 zł.

O nakazaniu pobrania od powoda i pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Grudziądzu kwot odpowiednio 222,79 zł i 311,49 w punkcie V. sentencji wyroku orzeczono na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jedn. Dz. U. z 2014 r., poz. 1025 ze zm.). Wydatki związane z postępowaniem, tymczasowo poniesione przez Skarb Państwa, wyniosły łącznie 534,28 zł, a składały się z części wynagrodzenia biegłych w kwocie 435,28 zł (315,28 zł + 420,00 zł – 300,00 zł uiszczonej przez powoda zaliczki) oraz niezupelnionej przez powoda opłaty od pozwu w kwocie 99,00 zł, naliczonej po ustaleniu przez sąd wartości przedmiotu sporu. Na powoda przypadła zatem do pobrania kwota stanowiąca 41,7 % wydatków, a na pozwanego 58,3 % wydatków, tj. w zakresie, w jakim strony przegrały niniejszą sprawę.